

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobce: **V. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2009, č. j. OAM-261/LE-05-05-2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2015, č. j. 2 Az 2/2015 – 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení advokáta. Městský soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“, neboť jím podána žaloba zjevně nemůže být úspěšná, a tudíž nesplňuje ani předpoklady pro ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 31. 3. 2015, což stěžovatel stvrdil svým podpisem na zahraniční dodejce.

Nejvyšší správní soud při posuzování podmínek řízení o kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

Podle § 106 odst. 2, věty první, s. ř. s. „*kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.*“ Podle § 40 odst. 1, věty první, s. ř. s. „*lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.*“

Podle § 40 odst. 2, věty první, s. ř. s. „*lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.*“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. „*lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“

Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se „*kasační stížnost (...) podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“

Kasační stížnost stěžovatele proti napadenému usnesení byla Městskému soudu v Praze doručena dne 22. 4. 2015 a Nejvyššímu správnímu soudu předána dne 4. 5. 2015. Z otisku razítka na obálce, ve které stěžovatel svou stížnost zaslal, plyne, že ji předal k poštovní přepravě dne 15. 4. 2015.

Lhůta pro podání kasační stížnosti počala stěžovateli běžet dnem následujícím po doručení napadeného usnesení, tedy dnem 1. 4. 2015, jejím posledním dnem bylo úterý dne 14. 4. 2015. Kasační stížnost podaná až následující den je tak opožděná, přičemž Nejvyšší správní soud zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nemůže prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*).

Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, a proto ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li stížnost odmítnuta.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu